

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 8Csp/14/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6720201193
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Banský
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2020:6720201193.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudcom JUDr. Petrom Banským v právnej veci žalobkyne: A. R., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom XXX XX V., občan SR, zastúpenej: občianske združenie Ochrana spotrebiteľa - pomoc občanom Martin, so sídlom, J. Š. Šikuru 4850/1, Martin, IČO: 52354237 proti žalovanému: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36234176, zastúpenému: Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., so sídlom Piaristická 707/25, 911 01 Trenčín, o zaplatenie sumy 1.693,58 EUR, takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Žalobkyňa je **p o v i n n á** nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100 % do troch dní odo dňa právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa svojou žalobou doručenu súdu dňa 09. 03. 2020 domáhala, aby súd zaviazal žalobcu na zaplatenie sumy vo výške 1.693,58 EUR. Svoj návrh odôvodnila tým, že žalobkyňa uzatvorila so žalovaným zmluvu o úvere č. 411082924 na celkovú sumu 2.600,- EUR. Predmetná zmluva bola uzatvorená podľa ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch. Podľa § 9 ods. 2 písm. k) zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov... Keďže uvedená zmluva neobsahovala všetky náležitosti považuje sa spotrebiteľský úver podľa § 11 ods. 1 písm. a) za bezúročný a bez poplatkov. Súd poukazuje na to, že nakoľko žaloba bola zamietnutá z dôvodu premlčania nebude podrobne poukazovať na všetky skutočnosti a vyjadrenia uvádzané v žalobe ako aj na dôkazy, ktoré sú k predmetnej žalobe priložené. Podstatou predmetnej zmluvy o úvere bolo, že žalobkyňa celkove uhradila sumu 4.293,50 EUR a úverový rámec bol vo výške 2.600,- EUR. Na základe tohto teda považujú bezdôvodné obohatenie vo výške rozdielu medzi uhradenou sumou a úverovým rámcom t. j. v celkovej výške 1.693,58 EUR. Z Prehľadu finančných prostriedkov, ktoré poukázala žalobkyňa žalovanému bolo zistené, že táto zaplatila poslednú splátku dňa 28. 12. 2015. Podľa žalobkyne súd má v tomto prípade aplikovať desaťročnú premlčaciu lehotu, ktorá sa vzťahuje na bezdôvodné obohatenie. Podľa nej žalovaný dlhodobo požaduje plnenia z neprijateľných zmluvných podmienok, čo je súdom známe z vlastnej činnosti a preto je žalobkyňa toho názoru, že z jeho strany ide o konanie nepoctivé vo vzťahu k spotrebiteľom. žalovaný, tak ako to vyplýva z výpisu z Obchodného registra v rámci povoleného predmetu činnosti dlhodobo poskytuje úvery nebankovým spôsobom t. j. odo dňa 30. 03. 2001. Je povinný vykonávať uvedenú činnosť a postupovať s náležitou odbornou starostlivosťou pri dodržiavaní všeobecne záväzných právnych noriem. Vzhľadom na toto možno vzniknuté bezdôvodné obohatenie považovať za úmyselné, pri ktorom platí desaťročná objektívna premlčacia lehota, nakoľko žalovaný s poukazom na neúspešné súdne konania v jeho neprospech v spotrebiteľských sporoch v čase uzatvárania zmluvy so žalobkyňou

vedel o tom čo musí zmluva obsahovať a aké sú následky ak to neobsahuje. Žalovaný potom musel vedieť, že nemá nárok na zaplatenie inej sumy ako je suma istiny, plnenie nad rámec ktoré prijal a to dobrovoľne. Objektívna premlčacia doba je upravená tak, že začiatok jej plynutia nastáva jednoducho na základe objektívnej skutočnosti bez akejkoľvek závislosti na subjektívnej vedomosti oprávneného. Pri subjektívnej lehote sa ustanovuje, že právo na vydanie bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa obohatil. Poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/301/2011 a rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7Co/84/2011. V rámci predmetných rozhodnutí, predovšetkým z rozsudku Krajského súdu v Prešove vyplýva, že podľa nich sa na uvedené skutočnosti vzťahuje desaťročná objektívna premlčacia doba. Okrem toho v návrhu poukazuje na ďalších deväť rozsudkov krajských súdov, pričom nie je jednotlivo k týmto rozsudkom nič popísané, že čo z týchto rozsudkov sa má na konkrétny prípad žaloby žalobkyne vzťahovať.

Na základe tohto žalobkyňa žiada, aby súd rozhodol tak, že zaviazá žalovaného na zaplatenie 1.693,58 EUR a ako odôvodnenie uvedie, že spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov.

2. Súd vo veci vydal platobný rozkaz č. k. 8Csp/14/2020-81, ktorým zaviazal žalovaného na zaplatenie predmetných súm.

3. Žalovaný riadne a včas podal odpor proti platobnému rozkazu, v ktorom uviedol, že okrem iných skutočností namieta premlčanie predmetného nároku a to z dôvodu, že premlčané právo nemožno vymáhať ani ho platne zabezpečiť, pričom ustanovenie § 151 ods. 2 Občianskeho zákonníka týmto nie je dotknuté. Žalovaný sa prioritne bráni voči uplatnenému nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia námietkou premlčania, pričom ohľadne plynutia subjektívnej trojročnej premlčacej doby uvádzajú, že žalovaný za jej začiatok považuje deň kedy sa vykonala prvýkrát úhrada bez domnelého právneho dôvodu, keďže skutkové okolnosti boli žalobkyňi známe. Žalobkyňa vedela, že plní zo zmluvného vzťahu, vedela koľko plní, komu plní, keďže pri posudzovaní subjektívnej doby sa nevyžaduje mať znalosť právneho posúdenia veci, ale mať znalosť skutkových okolností. Poukazujú na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo 67/2011 a uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo 169/2017.

Poukazujú na to, že žalobkyňa uhrádzala splátky v rámci úverovej zmluvy, poslednú splátku zaplatila dňa 28. 12. 2015, keď došlo k predčasnému splateniu úverovej zmluvy. Pri posúdení premlčania nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia sa má aplikovať trojročná premlčacia lehota v zmysle § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, kde nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia z úverovej zmluvy, ktorý si uplatňuje pred lehotou 09. 03. 2017 je premlčaný aj v objektívnej premlčacej dobe. Zároveň sa vyjadruje v rámci odporu aj ku skutočnostiam, ktoré žalobkyňa namietala v predmetnej žalobe ako dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti, rozkladu splátok a ostatných skutočností, na ktoré však súd poukazuje, že tieto vzhľadom na zamietnutie žaloby z dôvodu uplynutia premlčacej doby nebude poukazovať.

Zároveň z podania doručeného súdu dňa 09. 11. 2020 vo veci premlčania okrem iného poukázal na tú skutočnosť, aby súd prednostne posudzoval v konaní vznesenú námietku premlčania, pričom poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 1Cdo/43/2009... . Podľa nich žalovaný má v predmete činnosti ako nebankový subjekt poskytovanie úverov, za ktoré mu v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch patria úroky a poplatky. Je preto neopodstatnené vyhodnotiť konanie žalovaného ako úmyselné a smerujúce k získaniu bezdôvodného obohatenia. V tomto prípade jednoznačne absentuje preukázanie úmyslu žalovaného bezdôvodne sa obohatiť. Žalovaný v rámci predmetu podnikania poskytol žalobkyňi úver, za ktorý požadoval na základe úverovej zmluvy platiť úroky. Aký by malo potom pre žalovaného zmysel, aby úmyselne nedodrжал zákonné náležitosti a následne bol sankcionovaný bezúročnosťou a bezpoplatnosťou on sám. Poukazuje aj na obdobný názor vyjadrený v rozsudku Okresného súdu Prešov 11Csp/33/2018. Z tohto rozsudku vyplýva, že žalobkyňa nepreukázala, že by sa žalovaný úmyselne bezdôvodne obohatil, pričom sa jedná len o všeobecné vyjadrenia, ktoré sa týkajú podnikateľskej činnosti žalovaného. Zákonná sankcia v podobe bezpoplatkovosti a bezúročnosti s existenciou vylučuje úmysel veriteľa, pretože ho postihuje za takéto konanie obmedzením zisku, teda dôvodu, pre ktorý podniká.

Obdobne toto vyplýva v rámci posudzovania úmyselnosti bezdôvodného obohatenia aj z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo/238/2017 zo dňa 18. 10. 2018 v zmysle ktorého poukázal na nesprávnosť rozhodnutia Krajského súdu v Prešove, tento mal za to, že sa má použiť desaťročná objektívna lehota, pričom podľa Najvyššieho súdu rozhodol nesprávne a uviedol, že samotné všeobecné skutočnosti o profesionálnom podnikateľskom postavení nebankových subjektov

v oblasti poskytovania úverov a doterajšia súdna prax týkajúca sa ochrany spotrebiteľov v obdobných prípadoch samé o sebe nemôžu bez ďalšieho zakladať nepriamy úmysel veriteľa. „Dovolací súd konštatuje, že právny záver odvolacieho súdu ohľadom toho, že samotný fakt, že nebankový subjekt poskytujúci úver spotrebiteľovi je v postavení profesionálneho podnikateľa vo všeobecnosti bez ďalšieho nemôže zakladať úmysel tohto nebankového subjektu bezdôvodne sa obohatiť na úkor spotrebiteľa. Z uvedeného vyplýva, že právne posúdenie objektívnej premlčacej lehoty súdmi nižších inšancií boli nesprávne“. Podľa neho žalobkyňa žiadne dôkazy, ktoré by preukázali úmyselné konanie žalovaného za účelom získania bezdôvodného obohatenia neboli v tomto konaní označené. Úmysel žalovaného nemožno vyvodiť len zo skutočnosti, že žalovaný neuviedol do úverovej zmluvy náležitosti, ktoré podľa neho tam mali byť.

Z rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 17Co/847/2014-104 vyplýva, že ak nie sú splnené podmienky na desaťročnú premlčaciu dobu platí trojročná objektívna premlčacia doba alebo dvojročná subjektívna premlčacia doba. Objektívna plynie odo dňa keď došlo k reálnemu získaniu bezdôvodného obohatenia. Zároveň poukázal na to, že nie je možné domáhať sa svojho nároku po márnom uplynutí objektívnej doby a odvolávať sa na neuplynúcu dvojročnú subjektívnu dobu. Žalobkyňa uhradila poslednú splátku úveru dňa 28. 12. 2015 a vzhľadom na to, že dátum podania žaloby bol 09. 03. 2020 je nárok žalobkyne pred dátumom 09. 03. 2017 premlčaný tak v subjektívnej ako aj v objektívnej dobe.

4. Súd z písomného vyjadrenia zástupcu žalobkyne doručeného súdu dňa 17. 08.

2020 zistil, že tento uviedol okrem iného, že čo sa týka premlčania opätovne poukazujú na tú skutočnosť, že je potrebné premlčaciu dobu posudzovať v rámci desaťročnej premlčacej doby podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Žalobkyňa považuje konanie žalovaného za úmyselné, v ktorom platí táto desaťročná lehota. V rámci subjektívnej premlčacej lehoty poukazujú na to, že žalovaný nesprávne posúdil začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby bezdôvodného obohatenia, kde poukázal, že dvojročná subjektívna premlčacia lehota začala plynúť momentom, keď zaplatil prvú splátku. Takéto konštatovanie je nesprávne. Predpokladom plynutia subjektívnej lehoty je znalosť skutkových okolností a právnej kvalifikácie. Na strane 12 uvádza, že žalobkyňa o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jej úkor obohatil sa dozvedela zo Stanoviska Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky k platnosti zmluvy zo dňa 09. 04. 2018. Keďže žaloba bola podaná dňa 09. 03. 2020 bola podaná pred uplynutím dvojročnej subjektívnej lehoty.

5. Súd z vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav:

6. Súd z úverovej zmluvy uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovaným dňa 16. 11.

2011 č. 411082924 zistil, že predmetom bolo poskytnutie celkovej výšky úveru vo výške 2.600,- EUR. Žalovaná uvedenú sumu mala splácať v mesačných splátkach po 62,44 EUR, počet splátok 84.

7. Súd z výpisu z úverového účtu žalobkyne vystavenej žalovaným zistil, že táto

naposledy dňa 28. 12. 2015 zaplatila sumu 1.631,- EUR. Celkove spolu zaplatila 4.293,58 EUR.

8. Súd z listu Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky adresovaného A.

a E. R. označeného ako „Odpoveď na žiadosť“ zistil, že predmetom posúdenia bolo celkove až 13 zmlúv, či už zmlúv o splátkovom úvere resp. zmlúv o poskytnutí peňažných prostriedkov, zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydání karty. Pod bodom 6 predmetného vyjadrenia, uvedené vyjadrenie sa týka aj zmluvy, o ktorú ide v konaní pred súdom. Podľa nich tieto zmluvy nie sú v súlade so zákonom.

9. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. (ďalej len Občiansky zákonník)

spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

10. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských

zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

11. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

12. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

13. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

14. Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

15. Podľa § 1 ods. 2 Občianskeho zákonníka Občiansky zákonník upravuje majetkové vzťahy fyzických a právnických osôb, majetkové vzťahy medzi týmito osobami a štátom, ako aj vzťahy vyplývajúce z práva na ochranu osôb, pokiaľ tieto občianskoprávne vzťahy neupravujú iné zákony.

16. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

17. Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

18. Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

19. Súd na základe vykonaného dokazovania mal preukázané, že návrh žalobkyne nie je dôvodný a to s prihliadnutím na vznesenú námietku premlčania. Žalobkyňa si svoj nárok na zaplatenie sumy vo výške 1.693,58 EUR uplatňovala z dôvodu, že sa žalovaný bezdôvodne obohatil a to na základe tej právnej skutočnosti, že predmetná úverová zmluva uzatvorená dňa 16. 11. 2011 neobsahuje zákonom stanovené náležitosti v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. a na základe tejto skutočnosti ju súd má posudzovať ako bezúročnú a bez poplatkov, pričom keďže žalobkyni bola poskytnutá celková suma vo výške 2.600,- EUR a táto zaplatila spolu sumu 4.293,58 EUR došlo zo strany žalovanej k bezdôvodnému obohateniu.

20. Súd čo sa týka predmetného bezdôvodného obohatenia poukazuje na tú skutočnosť, že predovšetkým z dôvodu hospodárnosti konania v súlade s rozhodnutiami Najvyššieho súdu SR, tak ako na to bolo poukázané, sa najprv zaoberal námietkou premlčania. Čo sa týka samotnej námietky premlčania súd tu poukazuje na tú skutočnosť, že zo samotnej podstaty premlčania vyplýva, že premlčanie je právnym inštitútom, ktorý nespôsobuje zánik vymáhaného práva, ale v prípade vznesenia námietky premlčania výrazne oslabuje uplatnený nárok, pretože súd premlčaný nárok priznať nemôže. V danom prípade bolo teda povinnosťou a úlohou súdu predovšetkým posúdiť tie skutočnosti, ktoré boli v rámci konania medzi stranami sporné a to či je potrebné posudzovať premlčanie v rámci § 107 ods. 2 a to, že právo by sa premlčalo v dobe troch rokov, resp. či ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, v ktorom by teda bola premlčacia lehota 10 rokov odo dňa kedy k nemu došlo. Z právnej teórie ako aj praxe za úmyselné bezdôvodné obohatenie, kedy by bolo možné uplatňovať desaťročnú premlčaciu lehotu musia byť zo strany žalobcu preukázané skutočnosti, aby úmysel žalovaného bol priamo z podania jasný, určitý a zrozumiteľný. Na preukázanie úmyslu, že konajúca osoba sa úmyselne bezdôvodne obohatila nie je možné použiť všeobecné tvrdenia, že tento to má v predmete činnosti, resp. že konal v úmysle

sa obohatiť konkrétne voči žalobkyni. Žalobkyňa súdu neprodukovala na preukázanie žiadne konkrétne dôkazy, ktoré by preukázali tento úmysel.

Zároveň súd poukazuje na to, že samotný zákonodarca tým, že zakotvil v prípadoch, v ktorých by bolo potrebné považovať úverovú zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov vystavil riziku poskytovateľov úverov takej sankcii, ktorá ho postihuje tým, že uvedené finančné prostriedky je povinný poskytnúť bezúročne a bez poplatkov. To znamená, že takáto sankcia, ktorá spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatnosť úveru je dostatočným dôvodom, aby poskytovateľ úveru - žalovaný nekonal v úmysle sa bezdôvodne obohatiť. V prípade, ak dôjde k bezdôvodnému obohateniu musí zasa si byť vedomý takejto sankcie. Každý podnikateľský subjekt samozrejme z podstaty podnikania chce dosahovať čo najvyššie zisky a preto úmyselne sa nevystavovať riziku, že v prípade ak zmluvy s účastníkmi o poskytnutí úverov by mali byť bezúročné a bez poplatkov, že by bol takto sankcionovaný. Na základe tohto súd teda má za to, že nie je možné, aby v tomto prípade súd prihliadal na premlčaciu dobu v rozsahu desiatich rokov, kedy je predpokladom, že ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie.

21. Na základe týchto skutočností súd mal teda preukázané, že žalovaný vzniesol námietku premlčania dôvodne a to z toho dôvodu, že tak ako na to poukázala žalobkyňa vo svojej žalobe, ako aj čo bolo preukázané z prehľadu splátok, naposledy táto zaplatila sumu žalovanému 28. 12. 2015, pričom od tejto doby jej začala plynúť trojročná premlčacia lehota, v ktorej si mohla uplatniť bezdôvodné obohatenie. Na základe tohto, keďže žaloba mohla byť najneskôr podaná do 28. 12. 2018 a táto bola podaná dňa 09. 03. 2020, to znamená že bola podaná po uplynutí premlčacej lehoty. Okrem tohto súd poukazuje na to, že je nesprávny názor žalobkyne, že jej neuplynula dvojročná subjektívna lehota, keďže Stanovisko Ministerstva spravodlivosti o tom, že uvedený úver má byť bezúročný a bez poplatkov bol vypracovaný dňa 09. 04. 2018 a že v dvojročnej subjektívnej lehote od kedy sa ona o tomto dozvedela bola uplatnená žaloba.

K plynutiu subjektívnej a objektívnej lehoty súd poukazuje na tú skutočnosť, že subjektívna lehota nesmie a ani nemôže prekročiť dobu objektívnej lehoty, to znamená že v prípade, ak by aj subjektívna lehota začala plynúť tesne pred uplynutím objektívnej lehoty, napr. mesiac alebo dva mesiace, táto nepokračuje po uplynutí objektívnej lehoty, ale končí spolu s touto objektívnou lehotou. Na základe uvedeného teda subjektívna lehota môže skončiť najneskôr skončením objektívnej lehoty.

22. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (C. s. p.) súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

23. Súd o trovách konania rozhodol tak, že žalovanému, ktorý bol v celom rozsahu úspešný priznal nárok na náhradu trov v rozsahu 100%.

52 ods. 1, 2, 3, 4 zák. č. 40/1964 Zb.

§ 53 ods. 1, 2 zák. č. 40/1964 Zb.

§ 1 ods. 1 zák. č. 40/1964 Zb.

§ 100 ods. 1 zák. č. 40/1964 Zb.

§ 107 ods. 1, 2 zák. č. 40/1964 Zb.

§ 255 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z. z.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne (§ 362 C. s. p.).

Podanie urobené v listinnej podobe treba doložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis prílohy mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 ods. 3 C. s. p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných záležitostiach (§ 127 ods. 1 C. s. p.) uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 363 C. s. p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia sa dáva podľa § 376 C. m. p.

Odvolať proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 389 ods. 1, 2 C. s. p., t. j.

1. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší len ak:

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala je patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom,

c) súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom, alebo

d) nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané zanikli alebo ak také dôvody neexistovali.

2. ak sú dané odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 2 C. s. p. odvolací súd zruší odvolaním napadnuté rozhodnutie vo veci samej, zároveň zruší aj právoplatné uznesenie, ktoré rozhodnutiu vo veci samej predchádzalo.